

Truplo Lazarjevo so našli in izkopali Srbi po velikem trudu na Kosovem polju šele tretje leto po nesrečni bitki in ga prenesli v Ravanico. V prelepih narodnih pesmih slavi srbski narod junaškega kneza Lazarja in vrlega junaka Miloša Obiliča; nesrečnega Brankoviča pa se spominja le z bridkimi besedami: »Žalostna mu majka!«

Po nesrečni bitki na Kosovem polju (na sv. Vida dan, 15. rožnika leta 1389.) je srbsko carstvo hitro propadalo in se končno popolnoma razrušilo. Čez štiristo let je žulil turški jarem viteškega Srba. A v začetku tega stoletja, ko je turška oholost prirasla do vrhunca, ni mogel več životariti hrabri sin srbski, ampak je otresel žuleči jarem nevrednega robstva, raztrgal trde sponе svoje sužnosti in si slavno priboril zaželeno, zlato svobodo.

Pozdrav.

*Zdravo bodi, solnčece,
ki si prišlo spet
čez zelene holmčece
zemljico ogret!*

*Težko pač so čakale
nate rožice,
grenke solze plakale
so ubožice.*

*Težko tudi čakali
smo te v sobi mi,
ker pod mračno nas nebo
dedek pustil ni . . .*

Borisov.

Ulica v Plovdivu

Vesela vožnja